

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10848/2025
08.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., сада из ..., чији је пуномоћник Небојша Симић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Ненад Манић, адвокат из ... и ГГ из ..., са боравиштем на ..., ради утврђења својине и недопустивости извршења, одлучујући о ревизији тужених ББ и ВВ, изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 7/23 од 12.09.2023. године, у седници одржаној 08.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Апелационог суда у Крагујевцу Гж 7/23 од 12.09.2023. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање о жалби.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 255/18 од 14.06.2022. године, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је у својини тужиоца у $\frac{1}{2}$ идеална дела катастарска парцела бр. .. укупне површине 5,87 ари, уписана у листу непокретности број .. КО Крушевац, ближе одређена у ставу првом изреке, што су тужени дужни да признају и да трпе, те је у односу на ту непокретност утврђено да је недопуштено извршење и обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 395.800,00 динара.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 7/23 од 12.09.2023. године, ставом првим изреке, одбачена је као неблаговремена жалба тужених ББ и ВВ изјављена против наведене првостепене пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је захтев ових тужених за накнаду трошкова поступка поводом изјављене жалбе.

Против наведеног решења донетог у другом степену, тужени ББ и ВВ су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка.

Испитујући побијано другостепено решење на основу члана 408. у вези са чланом 420. став 3. и 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 10/23, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да је ревизија дозвољена и основана.

Према стању у списима предмета и образложењу побијаног решења, пуномоћник тужених ББ и ВВ, адвокат Ненад Манић из ..., примио је препис првостепене пресуде 27.06.2022. године, о чему у списима као доказ постоји

доставница са потписом примаоца и датумом пријема. Како је према овом датуму пријема, рок од 15 дана за изјављивање жалбе против првостепене пресуде истекао 12.07.2022. године, а тужени су преко пуномоћника поднели жалбу препорученом пошиљком 13.07.2022. године, Апелациони суд у Крагујевцу је као другостепени суд оценио да је жалба неблаговремена у смислу одредбе члана 378. став 2. Закона о парничном поступку, те је исту одбацио на основу овлашћења из члана 389. став 1. истог закона.

Према наводима ревидената, њиховом пуномоћнику адвокату Ненаду Манићу је првостепена пресуда уручена 28.06.2022. године. Као доказ за ову тврдњу уз ревизију је приложен препис првостепене пресуде на чијој се првој страни налази пријемни печат „примљено 28.06.2022. године“ и документ доставне поште за адресу седишта адвокатске канцеларије адвоката Ненада Манић, издат на његов захтев, из кога произилази да се пошиљка пријемног броја 18454 чији је прималац Ненад Манић налазила под редним бројем 55 на доставном списку за дан 28.06.2022. године.

Врховни суд налази да се ревизијом основано указује да је побијана другостепена одлука донета уз битну повреду одредаба Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 367. став 1. ЗПП, прописано је да странка може да изјави жалбу против пресуде донете у првом степену у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде, ако у овом закону није другачије прописано. Према одредби члана 378. став 2. ЗПП, жалба је неблаговремена ако је изјављена после истека законског рока за њено подношење. Неблаговремену жалбу одбациће решењем првостепени суд на основу овлашћења из члана 378. став 1. ЗПП, а уколико он то није учинио, одбациће је решењем другостепени суд, сходно одредби члана 389. став 1. ЗПП.

Дакле, за оцену благовремености жалбе битна чињеница је када је странци која изјављује жалбу достављен препис првостепене пресуде. По оцени Врховног суда, у конкретном случају је доведен у сумњу датум достављања уписан на доставници, која је према Закону о парничном поступку потврда о извршеном достављању (члан 148. став 1. ЗПП) али није једини и искључиви доказ, односна странка може доказивати да јој је неко писмено достављено другог дана у односу на онај уписан у доставници.

У конкретном случају, закључак другостепеног суда да је изјављена жалба против првостепене пресуде неблаговремена не може се, за сада, прихватити као правилан, те је неопходно проверити наводе из ревизије и приложене доказе који указују на други датум пријема пресуде и самим тим благовременост жалбе.

Из наведених разлога, Врховни суд сматра да је другостепено решење донето уз битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, па је применом члана 415. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучио као у изречи.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**